

Δημητριάδαν, Βίος,
 Ν. Ξαδωνομην, 178. 425^β.

①

Δημητριάδης
 (Ισπιδανίος)

Ἡ ἀντ' ἀντ. σ. 422-437 ἐκδίδεται νῦν Σω. Λάμωνα καὶ με' ἐπι-
 γραφὴν Ἐπιφάνιος Δημητριάδης ὁ Σκιαδὸς δύο ἔργα τοῦ Δημητριάδαν
 τοῦ πρώτου, φέρων ἐπιγραφὴν « Βίος τοῦ συγγραφέως διὰ στίχων » καὶ
 περιέκειον ἐξ 162 χωδιαμβικῶν στίχων, ἐκδίδεται ἐν τῷ νῦν ἀρ. 28
 (φ. 13^β - 16^α) Ἰσοκρίτου κώδικος τοῦ Σπ. Λάμωνα, τὸ δεύτερον φέρων
 τὴν ἐπιγραφὴν « Ἰστορία τῆς πόλεως Σκιαδῶν » ἐκδίδεται ἐν τῷ αὐ-
 τῷ κώδικος (φ. 9^α - 13^α).

Ἡ αὐτοβιογραφία τοῦ συγγραφέως περιγράφει ἐν συνβάντα τῷ 1818
 ἦτοι πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπαισῆς ἐλπίδα ὅσα
 γινώσκει ἐν ἡλικίᾳ σφοδρῇ τε τοῦ πολυτελεσθῆναι τῷ Ἑσπερίᾳ καὶ εὐροπῶ
 σπουδῶν καὶ ἐκπαιδευτικῆς αἰσῶς δράσεως. Κατὰ ταῦτα ὁ ἔπ. εὐγεν-
 νήθη τὸ 1760 ἐκ πατρὸς διευτρίαν καὶ μητρὸς Σάραας ἐν Σκιάθῳ.
 Μετὰ τὰ πρώτα γυμνασιακὰ ἐν τῇ πόλει μετέβη τὸ 1776 εἰς Μυτιλήνην, ὅπου
 ἐντὶ ἐν ἔτος ἐφώτισε παρὰ τοῖς διδασκαλοῖς Ἀνδρίμην καὶ Ζαχαρίαν. Τὸ
 1777 ἀνέχθησαν εἰς Ἀριστοβόλκην φοιτῆτας παρὰ Γεωργίῳ Λοζουμάδῳ.

Τ' 1778 εἰς Πορταριάν πρὸ τῶν Διδασκάλων ἐξ ἐπιθυμίας καὶ εἰδσο-
φίας θωπεύει. Τέλος τὸ 1779, ἔφυγεν εἰς Κων/σταντῶν δαιμόσιος ἀνδρε-
αί μαθηματικά παρὰ Σερχίω, τυχρόνως ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν ὡς
γεωμετρικῆς παρὰ τῷ σπαδάρῃ Σλουτζάρσκι. Μετὰ δευτῇ αὐτοῦ
προσμονὴν ἀνεχώρησεν εἰς «Δακίαν», ἀκολουθῶν τὸν υἱοῦ Νικί-
ταν Καρατζάν. Μετ' ἐπὶ ἐξ ὧν ἔτι, διδάσκει καὶ διδασκόμενος, ἐφοί-
τοι παρὰ τῷ Νεοφύτῳ ἢ Θεοδώρῳ διδασκάλοις τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς.
Ἐποστρεφόμενος τὰς σπουδὰς τῶν γεωμετρικῶν εἰς τὴν αὐτὴν τὴν υἱοῦ Νικί-
τανος εἰς τρίτον καὶ ἀργότερον εἰς δεύτερον γεωμετρικῆς. Ἐκράν-
του ὅμως τῶν ρωσσοτηρικῶν ἡρώων ἀπεφασίσατο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν
πατρίδα ὅπου καὶ ἔφθασε τὸ 1787. Μετ' ἐπὶ ἔτος προσμονὴν ἔφθασε μέ-
σω Σμύρνης ἢ Μυτιλήνης εἰς Πόρον, ὅπου ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν ἐξ
ἑλληνικῆς. Διαδρίψας ὁ Πόρος ἐπὶ δεκτίαν μετ' ἐπὶ εἰς Ἄρσαν ὡς δι-
δάσκαλος, τὴν ὁποίαν ὅμως ἠγκατέλειπε εὐθὺς ἐπὶ Κρήνῃ παντὸς τοῦ κατα-
φυγῶν εἰς τὴν πατρίδα τῶν. Ἐκείθεν ἔφυγε καὶ πάλιν μετ' ἐπὶ ἄλλαν ὁδὸν
ἢ Σμύρνης ἔφθασεν εἰς Κων/σταντῶν, ὅπου προσεγγήθη ὡς γεωμετρικῆς ἐξ
τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σπαδάρῃ Δίμεσοχου, μετὰ τοῦ ὁποῦ καὶ ἀνέλαβεν

Δημιτριάδου, Βίος,
Ν. Ελληνισμ. 18 6. 425³.

(2)

Δημιτριάδης
(Νοταφάνιος)

ὁ Δημιτριάδης. Καθαιρούμενος τῷ Δίμωσταν ὁ Νοταφάνιος παρῆλθε
ἐν Γαλαξίῳ ἐς γερμαναῖς τοῦ χασμάνου Γεράκη. Ταύτου φροδοῦντος ὁ
Ἐκκλεσίαντες πρὸς τὸν Μουσζέον Δοσίθεον ἤ εἶτα σὺντε οὐραχίαν, ὅστις
"γεωμετρικὴν δόξινον ἐκμιτρώσκει αὐτῆς οὐραχίαν τε καὶ ἐρ-
μηνία, βιβλιοθήκης μωρῆς ἐπιστάτην, νομιστὸν ἄμα καὶ σίνεδρον κληρι-
κόν". Τὸ 1798 ἐπορεύετο εἰς τὴν Σκιάθον, ἐννεαεὶς. Τὸ 1799 γυνάσκει
θυγατέρα, εἰς ὃν ἐδόθη τὸ ὄνομα Σαρραῖνα. Τὸ 1802 γυνάσκει υἱόν, Δη-
μήτριον σαρραῖνον, τὸ 1804 ὁ υἱὸς τὴν θυγατέρα, τὸ 1806 ἡ θυγατέρα τὸν Μα-
θήναι καὶ τὸ 1808 ἡ Σαρραῖνα.

Τὸ 1800 δευτέρως "βοηθόδας" Σκιάθου, τὸ δὲ 1803 ὑποτιμωμένος
πρὸς τὸν ἀνάντων Καλλεμάχη σερμυῆς τῷ στόλῳ θυγατέρα, βοηθός
"Λιθορρυμίων".

Καὶ ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰδήσεις ἐν τῇ αὐτοβιογραφίᾳ.

Δημητριάδην, Βίος,
Ν. Ε. Α. Μ. 13 σ. 425 εζ.

(3)

Δημητριάδης
(Επιγραφή)

ὡς τέλει τῆς αἰσῆς ἀναγκάσιμος :: Ἐπιγραφή ἀρχιδύτης τῆς
κύστης / ἀρχιδύτης Τύχης στέφει σάλας. / ἔγω δ' Ἐπιγραφή οὐρανίου
ταύτης / οὐρανίου, ἀνάξιος ἐκ τῆς ἐκιδάθης / παρὰ τὴν ἔγγραφα χάριτι τῶν
ἐγών. Κατωτέρω δ' ἐν φ. 141^α-149^β εἰς αὐτὸν κείμενη σφραγισμένη
σφραγίς 25 προσάγια ἐν τέλει, τῶν αἰσῶν ἀναγὰ :: Ἐλάχιστος αὖ
τῆς αἰσῆς Ἐπιγραφή Δημητριάς ἐκιδάθης ::

